

ת"פ 4411/12 - מדינת ישראל נגד מושיקו מיכאל

בית משפט השלום בקריה גת

ת"פ 4411-12-14 מדינת ישראל נ' מיכאל
תיק חיזוני: 000240903/2014

בפני כבוד השופט נועה חקלאי
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד מושיקו מיכאל
נאשם

החלטה

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן המיחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה בגין סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ג 1977.

על פי עובדות כתוב האישום ביום 1.6.14 על רקע ויכוח בשל חוב כספי שחייב המתalon לנאשם, תקף הנאשם את המתalon בירכו ובעכו שמאלי, באמצעות חycz שטיבו אינו יודע למ雅思ימה, וגרם למתalon פצע באיברים הנ"ל. המתalon פונה לבית החולים לקבלת טיפול רפואי.

הסדר הטיעון

2. ביום 1.11.15 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ולא יורשע. עוד נטען כי המ雅思ימה עמדה על קר שירשע כבר ביום הציגו הסדר והגנה עתרה לכך שלא יורשע. הוסכם כי הנאשם יפנה לשירות המבחן שיבחן את שאלת הרשעה. הוסכם כי הצדדים ישובו לדבר לאחר קבלת התספיר.

בהתאם להסדר, בית המשפטקבע כי הנאשם ביצע את העבירה המיחסת לו בכתב האישום המתוקן.

תספיר שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיע לתספיר אשר סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל מערכת ערבים תקינה בדרך כלל וכי העבירה בוצעה על רקע משבר כלכלי ופגיעה במערכות היחסים עם חברו הקרוב ולא בשל דפוסי התנהגות אלימים או עבריניים. הנאשםלקח אחריות על הפסול בהתנהגותו אך התקשה לגלוות אמפתיה כלפי המתalon. שירות המבחן התרשם מרמת מסוכנות נמוכה וכי ההליך המשפטי היה בעל אפקט מרתקע.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בדמות של"צ, שירות המבחן לא מצא צורך במעורבות טיפולית.

באשר לשאלת הרשעה, גם שלא הוצגו נימוקים קונקרטיים לפגיעה בתעסוקה, לאור העדר הרשעות קודמות ועל מנת שלא לצמצם את אפשרות התעסוקה בעתיד, המליץ שירות המבחן לשcool בחוב לסימ את ההליך ללא הרשעה בדיון.

טייעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המ雅思ימה צינה כי גם לאחר התקwon בכתב האישום עסקינן באלים חמורה שבוצעה בתעוזה באמצעות חycz שטיוב באזרחים מזענים, הוגש צילום של החבלות ותעודה רפואי. הנאשם מתוקשה לבטא אמפתיה כלפי המתalon וככלפי הפגיעה בו. לשיטתה, לא הוכח נזק קונקרטי ואין הצדקה

לסימן ההליכים ללא הרשעה, על כן עטרה למאסר מותנה, של"צ, פיצוי משמעותי לממתلون, קנס והתחייבות.

- ב"כ הנאשם טען שיש טעות בפרוטוקול בו הוצג ההסדר, לטענתו ההסכמה הייתה שלא ירושע בשלב הצגת ההסדר, דבר שיצר ציפיה והסתמכות שלא ירושע גם בסוף ההליך, וכי יש ליתן משקל מיוחד יותר לכך שה הנאשם לא הorschע בשלב הצגת ההסדר. ב"כ הנאשם טען כי המתلون חייב לנאות אלפי שקלים, נפגשו באקרואי ללא תכנון מוקדם, והעבירה אירעה על רקע ויכוח. ב"כ הנאשם הפנה לעבר הנקי של הנאשם, לכך שעסק אין בהתנגדות מקרית ולא בדפוס אלים, לכך שירותי המבחן לא מצא צורך בהתערבות טיפולית. לדבריו העדר אמפתיה כלפי המתلون אינו שיקול ש策יר להילך בחשבון, בשים לב שהמתلون "עקץ" את הנאשם. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהרשעה גם אם אין מכך קונקרטי כתוצאה מהרשעה, לדבריו הנאשם חשש לפנות למעטיקו לצורך הצגת אישור בדבר הזק שעלול להיגרם שכן חשש שעצם הפניה תפגע בו. ב"כ הנאשם הציג פסיקה לתמיכת טיעוניו.
- ה הנאשם ביקש לומר דברים. לדבריו הוודה בתקיפה שארעה כתוצאה מהחוב של המתلون. לדבריו התפתחה קטטה ותו לא.

דין

מתחם העונש ההולם

- 7. הערך המוגן הנפגע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש הוא זכותו של אדם לשמרה על בטחונו האישית ועל שלמות גופו.**
- 8. מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינו, בשים לב לכך שהתקיפה גרמה לחבלות של ממש בדמות פצעיםבירך ובעכו שאף הצרכו חבישה.**
- 9. באשר לנسبות הקשורות לביצוע העבירה, נתתי דעתך לכך שהתקיפה בוצעה באמצעות חפץ שטיבו אינו ידוע. נתתי דעתך לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה, אלא שהוא בוצעה במהלך ויכוח, ועל רקע חוב כספי גדול של המתلون אל הנאשם.**
- 10. בחינת מדיניות העונשה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות.**

ראו דברי כב' הש' גובראן בע"פ 09/878 **מדינת ישראל נ' פלוני:**

"האלימות מכוסמת ביסודות חברותנו, ועלינו להשב מלכחה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלים כלפי הזרות. במסגרת מלכחה זו שומה על בית המשפט להכבד את העונשה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלכחה באלים היא בהטלת עונשים ראויים...' שישקפו ערכיהם של תגמול והרתעה".

ראו גם רע"פ 16/1026 שחר חלפון נ' מדינת ישראל (בקשר עם עפ"ג (ת"א) 36931-06-15 **מדינת ישראל נ' חלפון** רעפ' 297/15 **דניאלברנסון נ' מדינתישראל** ; רע"פ 1402/15 **אוריטלי נ' מדינתישראל**; רע"פ 6756/14 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל**; רע"פ 175/14 **אילוףיחמן מדינתישראל** ; רע"פ 12/12 7734/12 **טימור מגידוב נ' יצחקבןחמן מדינתישראל**; רע"פ 8820/13 **אליהוקשטיין מדינתישראל**; רע"פ 11/11 3389/11 **מתיקו דראגו נגד מדינת מדינת ישראל**; רע"פ 8176/12 **חדר ראהב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 1079-04-14 47731-04-14 **שתיי נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **יטב נ' מדינת ישראל** ע"פ (נצרת) 33776-01-13 **שמامي נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (ים) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג**.

11. לאחר שבחןתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** נע ממסר מותנה ועד ל- 9 חודשים מסר בפועל.

הימנעות מהרשעה

12. הכל הוא כי מי שהוכחה אשמו, יש להרשו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שימוש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"شورת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שייחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הננתנה לבית המשפט להסתפק בבדיקה מבלית להרשו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויזאי דופן. שימוש בסמכות זאת כאשר אין ציוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השווון לפני החוק".

כל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוֹרָם המתחייב, אולי מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עם זאת קיימים מקרים מיוחדים ויזאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/96 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת פגיעה של הרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של הרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

13. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוטר בנסיבות המקרא המסויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים, ושנית הרשעה תפגע חמורה בשיקום הנאשם.

הנטל לשכנע את בית המשפט ששיעור השיקום גורם, מוטל על הנאשם.

ישום המבחנים האמורים במקרה דין, מעלה כי לא ניתן להימנע מהרשעת הנאשם בדיון.

נסיבות ביצוע העבירה אין קלות, הנאשם כאמור, תקף את המתלוון בירכו ובעכווזו באמצעות חפץ שטיבו אינו ידוע למאשימה, תקיפה שגרמה לחבלות של ממש בדמות פצע בירך ופצע בעכווז.

הנאשם לא עומד בנטל המוטל עליו לשכנע כי הרשעה תפגע בשיקומו. הנאשם לא הציג לשירות המבחן ואף לא בבית המשפט נזק קונקרטי שיכול להגרם לו כתוצאה מהרשעה. הטענה כי במידה וירושע יש חשש כי תצטמצם אפשרות התעסוקה בעמיד, אין בה די כדי להימנע מהרשעה. חשש שאולי בעתיד תיפגע יכולת התעסוקה, אינה פגעה שעוצמתה בלתי נסבלת עד כדי הצדקה להימנע מהרשעה, בפרט שאין עסקין בקטין או בගיר צעיר שעתידו המקצוע עדיין לא ברור. הנאשם הינו בן 44.

15. אמנם שירות המבחן המליך לשיקול בחיבור סיום ההליך ללא הרשעה, עם זאת, על אף ההערכה הרבה לעבודתם של הגורמים המקצועיים, תסקير שירות המבחן הינו בוגדר המלצה בלבד, ובית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו

ברע"פ 12/18 9118 **אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל** קבע בית המשפט העליון כי:

"הלכה מושרשת היא כי בית המשפט אינו כובל להמלצות שירות המבחן, ששיעוריו אינם זרים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומegisטים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה לתת דעתו לשיקולים הכלולים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים שירות מבחן אינם מופקד עליהם...."

(ראו גם ע"פ 1170/15 **פלוני נ' מדינת ישראל**; רע"פ 8344/15 **מחAMD נ' מדינת ישראל**; רע"פ 2208/16 **גוהר נ' מדינת ישראל**).

16. באשר לטענת ההסתמכות שטען ב"כ הנאשם. אין בדי אינדיקציה לכך שנפללה טעות בפרוטוקול מיום 1.11.15. לא הוגשה בקשה לתיקון פרוטוקול. עמדת המאשימה הוצאה לפועל לפיה עותרת להרשותה, והנائم אף הופנה לשירות מבחן על מנת שתבחן שאלה זו, לפיכך לא מצאתי כל בסיס להסתמכות הנאשם כפי שטען שההיליך יסתיים ללא הרשותה.
17. לאור כל האמור אני קובעת כי יש להרשיء את הנאשם.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר תשע"ז, 15/03/2017 במעמד הנוכחים.

נוועה חוקלאי, שופטת

הכרעת דין

לאור הוודאת הנאשם בעובדות כתוב האישום המתוקן אני מרשים את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה ב曩וד לסעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר תשע"ז, 15/03/2017 במעמד הנוכחים.

נוועה חוקלאי, שופטת

גזר דין

- בבואי לגזר את עונשו של הנאשם לא מצאתי הצדקה לחזור לקולא או לחומרה מתחם העונש ההולם. זקפתி לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לחתת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה, גם שלא הייתה אמפתיה למתרלון על הפגעה שפגע בו. זקפתி לזכותו, את היותו נעדיר הרשעות קודמות. לחתתי בחשבו את השפעת העונש על הנאשם. את טענתו כי יכול והרשעה תפגע באפשרויות תעסוקה עתידיות. לחתתי בחשבו את הערצת שירות המבחן כי המסוכנות להישנות ביצוע עבירות על ידי הנאשם הינה נמוכה, ואת המלצתו העונשית של שירות המבחן. לחתתי בחשבו את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את המצב הכלכלי הקשה אליו נקלע, בין היתר בשל חובות המתלוון כלפי. לאחר שלקחתתי בחשבון כל אלה, מצאתי הצדקה לגזר את עונשו של הנאשם ברף התחthon של מתחם העונש ההולם.

לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

עמוד 4

- הנני גוזרת על הנאשם מאסר בן 3 חודשים לבסוף הנאשם תוך 3 שנים מהיום כל עבירות אלימות לרבות איוםים.
- הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 140 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.
- השל"צ יבוצע במסגרת ייחודת המתנדבים העירונית בהרצליה בסיווג של חלוקת מזון לנזקקים בהתאם לתקנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.
- אם יתעורר צורך בשינוי מקום המשמה, שירות המבחן יעשה כן וידועו לבית המשפט. הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.
- הנائم ישלם פיצוי בסך 1,500 ₪ למטלון.
- הפיוצי ישולם ב- 5 תשלום חודשיים רצופים שוויים. תשלום ראשון לא יותר מיום 1.6.17. המאשימה תעביר את פרטי המטלון לorzicorot על מנת להעביר אליו את הפיצוי.
- דין בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר.
- הकנס ישולם ב- 5 תשלום חודשיים רצופים שוויים. תשלום ראשון לא יותר מיום 1.6.17. כל תשלום יזקף ראשית לכל על חשבו הפיצוי.
- הנائم יחתום על התcheinות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירות אלימות והכל תוך שנתיים מהיום.
- התcheinות תחתם בorzicorot בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 ימים.
- הmozgim יושמדו בכפוף לחלוּף תקופת הערעור.
- זכות ערעור כחוק.
- ניתנה והודעה היום י"ז אדר תשע"ז, 15/03/2017 במעמד הנוכחים.

